

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I henhold til universitetsstyrelseslovens § 18, skal der senest i folketingsåret 1972-73 fremsættes forslag til revision af loven. Selv om loven ikke havde indeholdt en revisionsbestemmelse, ville det på nuværende tidspunkt alligevel have været hensigtsmæssigt med en generel revision.

Det har siden lovens vedtagelse i 1970 været en forudsætning, at det tekniske og administrative personale på institutionerne på et eller andet tidspunkt skulle repræsenteres i de styrende organer.

Gennemførelsen af samarbejdsudvalgsordningen inden for statens virksomheder og debatten omkring medarbejderindflydelse ved private virksomheder har yderligere aktualiseret en løsning af det tekniske og administrative personales repræsentationsforhold.

Hertil kommer, at der ved administrationen af universitetsstyrelsesloven er indvundet en række erfaringer, som motiverer revision og uddybning af de gældende lovbestemmelser.

Ændringsforslaget for folketingssamlingen 1971-72.

Som et led i revisionen fremsatte undervisningsministeren i folketingsåret 1971-72 et ændringsforslag til lovens § 11 med konsekvensændringer i andre bestemmelser. Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet i folketingsåret 1971-72.

Universiteternes bemærkninger og forslag.

Med en skrivelse af 25. april 1972 indkaldte ministeriet bemærkninger til den kommende revision fra de tre universiteter. Undervisningsministeriet lagde i skrivelser vægt på at få hurtige besvarelser, og man understregede, at der ikke ønskedes færdigudarbejdede ændringsforslag, men bemærkninger om de erfaringer institutionerne hidtil havde haft med administrationen af loven samt forslag til ændringer på punkter, hvor loven ikke havde virket efter sin hensigt. Undervisningsministeriet mente ikke, at énstemmige indstillinger fra konsistorierne var nødvendige, idet man gerne så forskellige opfattelser af den samme sag fremsat. I juli måned 1972 indkom universiteternes svar på ministeriets skrivelse, og man rejste her en række principielle spørgsmål, som man mente var opstået på grund af uklare formuleringer i gældende lov. Svarene fra universiteterne i København, Odense og Århus fylder 239 sider, og fra Århus Universitet foreligger

derudover et fyldigt materiale på 136 sider som svar på et tidligere stillet spørgsmål om, hvordan de styrende organer fungerede.

Dette materiale er omfangsrigt og svarene indbyrdes modstridende, og man har kun i meget ringe omfang kunnet udlede noget generelt. Materialet er på grund af sit omfang ikke genoptrykt i dette forslag.

Af de punkter, de tre universiteter var enige om, skal nævnes, at man mente, at kompetencerne mellem de forskellige organer burde tydeliggøres, herunder rektors kompetence og stilling over for konsistorium. Om rektors stilling som sådan var der imidlertid stor uenighed. Københavns Universitet mente, at rektor burde have en selvstændig stilling, hvilende på et bredere valggrundlag, medens Århus Universitet fandt, at rektorposten mest var karakteriseret ved hans formandsskab for konsistorium. Odense Universitet udtalte sig ikke specielt om dette emne, men man efterlyste dog en præcisering af rektors ansvar og beføjelser. Ligeledes ønskede de tre universiteter konsistoriums kompetence overfor hovedområderne og faggrupperne tydeliggjort, og hermed også en klaring af forretnings- og budgetudvalgenes kompetencer.

Universiteterne ønskede en tydeligere kompetencefordeling mellem studienævn og fakultets- og fagråd, og man mente, at ikke mindst forholdet til institutterne burde klargøres. Man ønskede tydeligere regler for en sags ekspedition fra et studienævn og videre i systemet.

Som en generel anke fremførte universiteterne det store arbejdspres, der pålægges *alle* medlemmer i de styrende organer.

Spørgsmålet om smidigere suppleantregler har også været bragt frem, og man ønskede klarere regler for, hvornår suppleanterne kunne indtræde.

Københavns Universitet gav udtryk for, at tiden var løbet fra den traditionelle opdeling i de klassiske 5 hovedområder. Man mente, at den enkelte institution i højere grad skulle kunne opdele og sammenlægge og herved fastsætte antallet og omfanget af hovedområderne.

Københavns Universitet fandt desuden, at der var behov for, at ministeren skulle have hjemmel til, i begrænset omfang, efter indstilling fra konsistorium at fravige lovens bestemmelser i de tilfælde, hvor særlige og ekstraordinære forhold forhindrede organer eller fagområder i at fungere i henhold til lovens regler.